

Szerkesztői előszó

A generációs elméletek szigorú kategóriái leomlóban vannak, pontosabban egyre árnyaltabb a kép: a 80-as és a 90-es években születettek, az úgynevezett Y és Z generáció tagjai talán mégsem született informatikai zsenik, a szüleik nemzedéke pedig nem pusztán digitális analfabétákból áll. Általános generációs jellemzők vannak, ám a generációk közti digitális szakadék az idő előrehaladtával egyre inkább szűkül. Az internet és az okostelefonok elterjedése, a számítógép-használat mindennapossá válása jócskán gyorsított ezen a folyamaton, de a könyvtárakban futó programozóklubok, robotikasakkörök, adatbázis-használati és egyéb informatikai tréningek és foglalkozások is jelentősen hozzájárulnak a digitális kompetenciák kiterjesztéséhez. Ma már a társadalom szinte minden tagja használ ilyen-olyan kütyüket, és aktív részese a globális méreteket öltő közösségi hálóknak, a felelős internethasználattal azonban akadnak még gondok.

Ezeket a folyamatokat és anomáliákat érdemes összefüggéseikben látni, megértésükhöz nélkülözhetetlenek az olyan összefoglaló szakmunkák, mint Szűts Zoltán *Online: Az internetes kommunikáció és média története, elmélete és jelenségei* című monográfiája, amelyről mostani számunkba Tószegi Zsuzsa írt recenziót. Az internet és az informatikai vívmányok bizonyos mértékben valóban átalakítanak bennünket, a tinédzserek kitolódott ingerküszöbét nem lehet és nem is szabad figyelmen kívül hagyni. A könyvtárosoknak, könyvtárostanároknak, pedagógusoknak csakugyan nehéz dolguk van, de korántsem lehetetlen felkelteni és fenntartani a középiskolás korosztály érdeklődését, amit Istók Anna cikke is – a benne rejlő irodalom- és olvasásnépszerűsítő módszerekkel és tapasztalatokkal – kiválóan megmutat, s noha a slam poetry és az irodalmi mémek sokak számára visszatetszők lehetnek, egyáltalán nem ördögtől valók. Jól tudjuk, hogy a tanulói érdeklődés felkeltése minden korban kihívást jelentett, de az érdektelenség nem ritkán a tanári és könyvtárosi teljesítményre, nem pedig a tudás elutasítására vezethető vissza.

Örömteli azonban, hogy a könyvtárosok nem csupán érdekeltek a folyamatos megújulásban, de számos intézményben élen is járnak benne. Reményeink szerint e számunk valamennyi cikke jó példa erre.

Jó olvasást kívánva,
Tóth Béla István